

Sygn. akt V U 1615/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku

V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Helena Mironiuk

Protokolant: Anna Filipowicz

po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2013 roku w Białymstoku

sprawy G. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o dodatek pielęgnacyjny

na skutek odwołania G. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 04 września 2012 roku

Nr (...)

Zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje G. S. dodatek pielęgnacyjny z uwagi na całkowitą niezdolność do pracy i samodzielnej egzystencji od dnia 26 lipca 2012 roku na stałe.

Sygn. Akt V U 1615/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 września 2012 roku ZUS/O w B. odmówił G. S. prawa do dodatku pielęgnacyjnego wskazując na orzeczenie komisji lekarskiej, która nie stwierdziła niezdolności do samodzielnej egzystencji.

W odwołaniu od decyzji G. S. uznając, że jest krzywdząca stwierdził, iż z uwagi na stan zdrowia, konieczność wykonywania zabiegów jest zmuszony korzystać z pomocy innej osoby, a ponadto ma problem z poruszeniem się i nie jest w stanie wykonać innych niezbędnych czynności dnia codziennego.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje;

Zgodnie z treścią art. 75 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. nr 153 poz. 1227 ze zm.) dodatek pielęgnacyjny przysługuje osobie uprawnionej do emerytury lub renty, jeżeli zostanie uznana za całkowicie niezdolną do pracy oraz do samodzielnej egzystencji albo ukończyła 75 lat życia.

W celu ustalenia czy schorzenia występujące u odwołującego naruszają sprawność organizmu w stopniu powodującym konieczność stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innej osoby w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu : nefrologii – diabetologii, onkologii i kardiologii, którzy

po rozpoznaniu schyłkowej niewydolności nerki lewej (dializoterapia), stanu po usunięciu nerki prawej z powodu raka w 2007 r., cukrzycy typu 2, zawału serca ściany dolnej leczonej angioplastyką (...) + stent w 2004 r., stanu Hemodynamicznego II wg (...), nadciśnienia tętniczego, miażdżycy zarostowej tętnic kończyn dolnych i otyłości uznali, iż odwołujący jest zdolny do samodzielnej egzystencji i nie wymaga stałej lub długotrwałej pomocy innych osób w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych.

Z opinii biegłych lekarzy wydanej po badaniu odwołującego i analizie dokumentacji medycznej wynika, iż odwołujący cierpi na wiele schorzeń.

Przeżył usunięcie nerki prawej z powodu schorzenia onkologicznego, a w nerce lewej stwierdza się schyłkową niewydolność.

Odwołujący stwierdził, że z uwagi na to schorzenie zmuszony jest poddać się dializie trwającej 40 minut w odstępach 3 godzin każdego dnia. Czynności tych nie jest w stanie wykonać samodzielnie – wykonuje je zona, która zajmuje się także opatrunkami po zabiegach. Przygotowuje także niezbędne do tych czynności płyny, których odwołujący z uwagi na znaczny ciężar nie jest w stanie przynieść sam. Nie jest w stanie także wykonać niektórych czynności związanych z higieną osobistą. Nie może wejść pod prysznic, schylać się, założyć buty.

Wyjaśnienia odwołującego wskazują zatem, iż nie jest on zdolny do wykonywania czynności z zakresu samoobsługi, bowiem schorzenia które występują uniemożliwiają mu normalne funkcjonowanie w zakresie potrzeb dnia codziennego, wymaga zdecydowanie długotrwałej pomocy innej osoby, systematycznego leczenia specjalistycznego i kontynuowania leczenia nerkozastępczego.

Mając na uwadze powyższe ustalenia mimo opinii biegłych lekarzy, należało zmienić decyzję organu rentowego i z mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc. Orzec jak w wyroku